

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชน กรณีศึกษา:ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ภาษาอังกฤษ) : The ideal village headman, a case study of the people of Village No. 11, Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ	✓					ดูรายละเอียด 46 10กพ56หน้า 11A, 2
2. Abstract	✓					
3. บทนำ		✓				
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา		✓				
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา		✓				
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา	✓					
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา	✓					
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ	✓					
9. เอกสารอ้างอิง	✓	✓				
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ		✓				

(อาจมีเอกสารแนบหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

เอกสารแนบ 1 : ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ตอบบทความ ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชน กรณีศึกษาประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพรวม บทความที่เขียนมาต้องการนำเสนอในลักษณะบทความวิจัย แต่ไม่ปรากฏผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูล ควรให้งานวิจัยเสร็จสิ้นจึงเผยแพร่และนำเสนอรายงานผลการวิจัย อย่างไรก็ตาม หากจะนำเสนองานควรทำเป็นบทความวิชาการ ในลักษณะของการศึกษาทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (Systematic review) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลการวิจัยนี้ โดยระบุเอกสารให้ชัดเจน ว่าเป็นเอกสารประเภทใดบ้าง มีการตรวจสอบคุณภาพของเอกสารอย่างไร แสดงผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการทบทวนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ประเด็นที่จะวิเคราะห์ จะต้องกำหนดเป็นวัตถุประสงค์การวิจัยใหม่แทนของเดิมที่เขียนมา โดยระบุเป็นวัตถุประสงค์ของบทความให้ชัดเจน ว่าจะเป็นการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบในด้านใด เช่น ในด้านบทบาทหน้าที่ของผู้นำหรือหัวหน้าการปกครองระดับท้องถิ่น หรือด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือเรื่องการแก้ไขความขัดแย้ง เนื่องจากเนื้อหาที่เขียนมานั้น ค่อนข้างกระจ่าย ในหลายประเด็น ควรมีเนื้อหาขอบเขตที่กำหนดให้ชัดเจน และสอดคล้องกับงานวิจัยหลักที่จะไปศึกษาเรื่องบทบาทหน้าที่โดยการเก็บข้อมูลจากประชาชน และควรทบทวนวรรณกรรมให้เห็นพัฒนาการความก้าวหน้าของประเด็นที่ศึกษาจากอดีตถึงปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เน้นงานวรรณกรรมที่มีความทันสมัยให้มากขึ้นด้วย

ข้อเรื่อง หากปรับเป็นการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ไม่จำเป็นต้องใส่ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เพราะยังไม่ได้ยึดโยงกับข้อมูลจากพื้นที่ ทั้งนี้ในกรณีงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่เก็บข้อมูลจากประชาชนนั้น พึงระมัดระวัง การใส่เปิดเผยชื่อพื้นที่ หากข้อมูลที่น่าสนใจมีข้อมูลเชิงลบ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคล ชุมชน หรือแม้แต่ประชาชนผู้ให้ข้อมูลได้ ซึ่งจะเป็นการละเมิดหลักจริยธรรมการวิจัยในคนได้

บทคัดย่อ ตัดความสำคัญของปัญหาออก เนื่องจากเนื้อหาที่ในบทคัดย่อจำกัดไม่จำเป็นต้องใส่ และข้อความที่ใส่มามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดความเสี่ยงและผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในคน พึงต้องระมัดระวังในเรื่องนี้ (เช่นเดียวกับข้อความในบทนำย่อหน้าสุดท้ายด้วยเช่นกัน) และบทคัดย่อต้องใส่องค์ประกอบให้ครบถ้วน ถึงวิธีการ แหล่งข้อมูล/กลุ่มตัวอย่าง วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เนื้อหาบทความ

-พิจารณาคำว่ากำนันผู้ใหญ่บ้าน / ผู้ใหญ่บ้าน งานนี้จะศึกษาผู้นำตำแหน่งใด และหากใช้คำว่าผู้นำการปกครองระดับท้องถิ่นโดยไม่ระบุตำแหน่งจะดีกว่าหรือไม่ และพิจารณาการใช้คำว่า.... ตามความคิดเห็นของประชาชน กับในอุดมคติ ซึ่งสองคำนี้มีความหมายแตกต่างกัน

-งานนี้เมื่อนำเสนอในลักษณะการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ต้องปรับหัวข้อและเนื้อหาการนำเสนอใหม่ ทั้งนี้ ในอนาคต หากพร้อมจะนำเสนอเป็นรายงานผลการวิจัย มีประเด็นที่ต้องปรับแก้ไขตามลักษณะของการนำเสนอผลการวิจัย เช่น กรอบแนวคิดการวิจัย ที่เขียนมาเป็นขั้นตอนการวิจัย ยังไม่ใช่กรอบแนวคิด และรายละเอียดเรื่องการเลือกตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย ยังขาดรายละเอียดที่ชัดเจน

การอ้างอิง 1) ขอให้ศึกษาวิธีการอ้างอิงในเนื้อหาและวิธีการอ้างอิงท้ายบทความ ในเอกสารประเภทต่าง ๆ รวมถึงการวิธีการอ้างอิงจากเว็บไซต์ และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้อง

2) ตรวจสอบความครบถ้วนตรงกันระหว่างการอ้างอิงในเนื้อหา กับรายการอ้างอิงท้ายบทความ

2) ควรอ้างอิงงานใหม่ๆ ที่ทันสมัย ไม่เก่าจนเกินไป

บทสรุบทะ ๒

ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชน กรณีศึกษา:ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

ผู้เขียนเล็งเห็นว่าในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่นั้นมีความขัดแย้งกันระหว่างผู้นำชุมชนหรือผู้ใหญ่บ้านกับประชาชนหรือลูกบ้านในหมู่บ้านนั้นซึ่งเป็นปัญหากันมาอย่างยาวนานเพราะเกิดจากการที่มีการทะเลาะกันในเรื่องของการทำหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนและอีกทั้งยังมีข้อครหาในในเรื่องของการโกงกินงบประมาณของทางภาครัฐหรือการบริหารเงินที่ไม่ค่อยโปร่งใสเท่าไรนักจึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่นั้นมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปแต่ต่างฝ่ายต่างคนละความคิดจึงทำให้เป็นข้อขัดแย้งกันมากมายระหว่างผู้ใหญ่บ้านกับลูกบ้านจึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมายและเป็นปัญหาที่ทำให้หมู่บ้านนั้นไม่มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าเพราะไม่มีความสามัคคีมีแต่ความขัดแย้งเป็นปัญหายาวนานและยังหาวิธีการแก้ปัญหาไม่ได้ผู้เขียนจึงได้ศึกษาข้อปัญหาและหาวิธีการความคิดเห็นของประชาชนเพื่อที่จะได้นำไปปรับแก้ไม่ให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันขึ้น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2.เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และ3.เพื่อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนในหมู่ที่11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนภายในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 12 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โดยใช้คำถามเหมือนกันทุกคน เพื่อวิเคราะห์หาข้อมูลทางขั้นตอนเชิงคุณภาพ

คัดลอกได้

คำสำคัญ: การแก้ไขความขัดแย้ง ผู้ใหญ่บ้าน, ประชาชน

ไม่ปรากฏในบทคัดย่อ ในกรณีนี้ใช้ keyword นี้

นาง อธิษฐ์จิตต์
จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
ดุษฎี

— ดอมน้อง ลักมณฑล น.เรณอเป็นบทตอนในลักษณะของ
บทกวี ~~บทกวี~~ บทกวี

เราไม่ปรากฏผลหรือ หรือดอมน้อง

จนกระทั่งมีผลในลักษณะของ (แล้วจึง) น.เรณอ เพื่อให้เห็น
สื่อนานสมัย น.เรณอ

The ideal village headman, a case study of the people of Village No. 11, Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

Abstract

The author foresees that in the villages where they live, there is a conflict between the community leader or the village headman and the people or the villagers, which has been a problem for a long time because of the conflict. In matters of acting that do not meet the needs of the people and there is also a controversy in the matter of cheating the government's budget or the management of money that is not very transparent, so most people There are different opinions, but different ideas, so many conflicts. Between the village headman and the villagers, it caused many problems and it was a problem that caused the village to not develop and progress because there was no unity, but conflicts were a long-standing problem and still unable to find a solution. The author therefore studied the problem and found a method of public opinion in order to be able to adjust the conflict not to cause conflict. This research aims to 1. To study the roles and duties of the village headman in the opinion of the people in Village No. 11, Khao Mao Sub-district, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. 2.To study the public opinion on the performance of the village headman3. To suggest the roles and duties of the ideal village headman of the people in the village 11 Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. Data were collected from a sample of 12 villagers in total. Qualitative Data Analysis A structured interview form was an interview with the same questions for everyone. to analyze data through qualitative procedures

Keywords: Conflict Resolution, Village Headman, Population

กำนัน-ผู้ใหญ่บ้านถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการเมืองการปกครอง ซึ่งได้ถือกำเนิดและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โดยกำนันผู้ใหญ่บ้านมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในเขตตำบลและหมู่บ้าน ที่เรียกกันว่า “การปกครองท้องที่” กำนันผู้ใหญ่บ้านจึงมีฐานะเป็นผู้แทนของรัฐที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชน ในท้องที่ช่วยในเรื่องการประสานงาน การประชุมลูกบ้าน การแจ้งข่าวสารของทางราชการให้ลูกบ้านรับทราบ และดูแลความสุขทุกข์ของลูกบ้านในด้านต่างๆ ดังนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้าน จึงมีสถานะที่เป็นทั้งผู้แทนประชาชนและผู้นำของชุมชน (เอกเอี่ยม, 2557) ทรงให้มีการทดลองจัดระเบียบการปกครองตำบลหมู่บ้านพื้นที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเมื่อ ร.ศ. 11 (พ.ศ. 2435) โดยให้ราษฎรหรือประชาชนเลือกตั้งผู้นำชุมชน (ผู้ใหญ่บ้าน) แทนที่จะเป็นแต่งตั้งโดยที่เจ้าหัวเมืองตั้ง แต่ก่อนนับ แต่นับมาจึงได้มีการพัฒนาการปรับเปลี่ยนระเบียบการปกครอง ตำบลหมู่บ้านตามหัวเมืองต่าง ๆ และตราเป็นพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. 116 ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีการตราพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ขึ้นใช้บังคับแทนยังได้มีการใช้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันซึ่งมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถื่นแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2551 (กรมการปกครอง, 2549, หน้า 3)

ตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญยิ่งในการเป็นหัวหน้าการปกครองระดับตำบลหมู่บ้านซึ่งเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของประเทศกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอาศัยอยู่ในตำบลหมู่บ้าน ดังนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นผู้มีความผูกพันกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนมากที่สุด ปัจจุบันนี้ตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านถูกลดความสำคัญลง เพราะมีการจัดระเบียบการปกครองประเทศให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจลงสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อผู้นำท้องถิ่นบางครั้งเกิดความขัดแย้งในเรื่องของอำนาจในการปกครองท้องถิ่นระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านที่เป็นตัวแทนของราชการส่วนภูมิภาคและหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความทับซ้อนกันกรมการปกครองได้ให้ความสำคัญของกำนันผู้ใหญ่บ้านในฐานะที่เป็นเสมือนแขนขาของกระทรวงมหาดไทยจึงได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพของกำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อที่จะสามารถดำรงอยู่ในยุคปัจจุบันและในอนาคตและเห็นว่าการบริหารการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันยังขาดประสิทธิภาพและบทบาทอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านยังไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ได้มีการเปลี่ยนแปลงในประเด็นที่สำคัญคือ 1.เปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกกำนันจากราชากรผู้มีสถิติเลือกตั้งในเขตตำบลเป็นผู้เลือกจากผู้ถึงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น คัดเลือกกันเอง 2 เปลี่ยนแปลงการดำรงตำแหน่งจากที่เคยให้ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปีเป็นให้ดำรงตำแหน่งจนถึงอายุ 60 ปี และให้มีการประเมินการปฏิบัติงาน 5 ปีกรมการปกครองมีความเห็นการที่ให้กำนันผู้ใหญ่บ้านดำรงตำแหน่ง 5 ปีมีผลทำให้กำนันผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐมีหน้าที่ช่วยดูแลความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายในไม่กล้าปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะเจ้าพนักงานอย่างตรงไปตรงมาเนื่องจากกระทบต่อคะแนนเสียงทำงานไม่ต่อเนื่องทำให้ไม่มีผู้นำที่ราษฎรยอมรับนับถือราษฎรเริ่มมีความคิดเห็นไม่ตรงแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายมากขึ้นต่อมาจึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) มีประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ดำรงตำแหน่งจนครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์และปรับปรุงบทบาทอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้มีความชัดเจนดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนในเรื่องของการปกครองการรักษาความสงบเรียบร้อยการพัฒนาส่งเสริมอาชีพรายได้หลังจากมีการกระจายอำนาจส่งเสริมการปกครองตนเองของพี่น้องประชาชนในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลพัฒนาจากสภาตำบลมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนที่เจริญแล้วก็ยกฐานะเป็นเทศบาลมีการแบ่งภารกิจระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นและการรักษาความสงบเรียบร้อย (จันทร์พร, บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้าน, 2551)

ความสำคัญของปัญหา จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทการทำหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ในความคิดเห็นของประชาชนใน ตำบลลำหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเหตุผลที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพื้นที่ หมู่ที่ 11 ตำบลลำหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวพบว่า มีความขัดแย้งกันระหว่างประชาชนบางกลุ่มและผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ ประเด็นความขัดแย้ง เช่น การพัฒนาของหมู่บ้านไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน การทำหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในมุมมองของประชาชนบางส่วนมีความไม่พึงพอใจกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

gibt man den Namen $\rightarrow$ nach APA Version 6 (neue Version 7)

เจ้าชู้สุดฤทธิ์
หรือ ทัพ/แม่โจรส
ก็ดลใจการพิฆาต
ให้คนดีฆ่าชั่ว
ให้คนชั่วแพ้
ให้คนดีชนะ

* Comment ในเอกสารต้นฉบับที่เสนอเป็นรายงานผลการวิจัยที่เกินกว่า 10 หน้า
ขอให้นักวิจัยแก้ไขเพิ่มเติม

ศึกษาผล 11 หมู่บ้าน หรือเลือกเฉพาะหมู่บ้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้าน
3. เพื่อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้านในอุดมคติของประชาชนในหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อ 1 และ ข้อ 2
ผู้วิจัยต้อง
นำ 9 หน้า
แล้ว 8 หน้า
คำนำ 2 หน้า
ฉบับแก้ไข

ซึ่งการวิจัยนี้จะเกิดประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย คือ

1. ทำให้ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้านในอุดมคติของประชาชนในพื้นที่ หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ผลศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการทำหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้านต่อการพัฒนาหมู่บ้านให้เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

ข้อนี้เป็นแนวนโยบายที่ควรยึดถือ
ซึ่งในกรณีนี้ควรพิจารณาว่าไม่ใช่นโยบาย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 12 คน

เลือกมา 10 ราย สัมภาษณ์ 10 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ความต้องการของประชาชนว่าอยากได้อำนาจชุมชนแบบไหนเพื่อที่จะมาพัฒนาบ้านของตนเอง โดยมีแนวทางพัฒนาแบบสอบถาม ดังนี้การจัดทำงานวิจัยเรื่องผู้นำหมู่บ้านในอุดมคติของประชาชนในพื้นที่ หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีรูปแบบวิธีการดำเนินการวิจัยและออกแบบจัดทำเครื่องมือวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบไปด้วย ชื่อ-นามสกุล อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และ อาชีพ
2. ประเด็นคำถามที่มุ่งเน้นการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีประเด็นการสัมภาษณ์ดังนี้ 1. ประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทบาทการทำหน้าที่ของผู้นำหมู่บ้าน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ผู้นำหมู่บ้านในอุดมคติของประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างไร

ไม่ได้เลือก
ไม่ครบถ้วน
ผู้วิจัยต้อง
นำ 9 หน้า
แล้ว 8 หน้า
คำนำ 2 หน้า
ฉบับแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้นำหมู่บ้านในอุดมคติของประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เตรียมพร้อมในการจัดทำวิจัย โดยกำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังนี้

หากเป็นการทบทวนวรรณกรรม จะไม่ใช่เป็นการจัดทำข้อมูลใหม่
ถ้าเป็นแบบทบทวนวรรณกรรม

1. การเก็บข้อมูลประเภทเอกสาร ได้แก่ เอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์สิ่งพิมพ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของผู้นำหมู่บ้านรวมถึงลักษณะข้อมูลทั่วไปของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการสืบค้นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านห้องสมุดออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆโดยมีระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ช่วงเดือนมิถุนายน-กันยายน 2564

2. การเก็บข้อมูลประเภทบุคคล การวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์พูดคุยกับประชาชนโดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง(Purposive sampling) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นชาวบ้านหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 12 คนโดยขณะที่ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะมีการจดบันทึกและเก็บรายละเอียดของข้อมูลสำหรับวิจัยทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาจำแนกและทำการวิเคราะห์พัฒนาข้อมูล โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้แต่ละประเด็นมาจากการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอยุ้ย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านเพื่อเสนอแนะบทบาท หน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนว่าควรมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในการพัฒนาหมู่บ้าน

ในการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้มีการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านคือ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้ 1.ผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าของราษฎรในหมู่บ้านของตนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่และอำนาจในทางปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร 2. ในมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวข้องด้วยความอาญา

ข้อ 1.เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมาย เกิดขึ้นหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตนต้องแจ้งความต่อกำนันนายตำบลให้ทราบ

ข้อ 2.เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านที่ใกล้เคียงต้องแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ

ข้อ 3.เมื่อตรวจพบของกลางของผู้ที่กระทำความผิดกฎหมายมีอยู่ก็ดี หรือสิ่งของที่สงสัยว่าได้มาโดยกระทำความผิดกฎหมาย หรือเป็นสิ่งของสำหรับใช้ในการกระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับสิ่งของนั้นไว้และรับนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 4. เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกำลังกระทำความผิดกฎหมายก็ดี หรือมีเหตุควรสงสัยว่า เป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับตัวผู้นั้นไว้และรับนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 5. ถ้ามีหมายหรือมีคำสั่งตามหน้าที่ราชการ ให้จับผู้ใดในหมู่บ้านนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะจับผู้นั้นและรับส่งต่อกำนัน หรือกรมการอำเภอตามสมควร

ข้อ 6. เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกหมายสั่งให้ค้นหรือให้ยึด ผู้ใหญ่บ้านต้องจัดการให้เป็นไปตามหมาย

แนวคิด ทฤษฎีกรอบแนวคิดการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองคือ การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครอง ทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมาย และมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจการ ในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งอำนาจจัดเก็บภาษีเจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ดังกล่าวอาจได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งโดยท้องถิ่นก็ได้ (อุทัย หิรัญโต, 2523 : 4)

การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผล สืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชน ในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการ บางอย่าง โดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุม ของรัฐบาลได้ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น (อุทัย หิรัญโต, 2523 : 2)

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมียุติธรรมที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ (William A. Robson, 1953 : 574)

ไม่พบที่ศึกษาทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับกรอบแนวคิด ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น ยกเว้นเป็นกรณี classic ที่ไม่ใช่วิธีการแบบทฤษฎีการปกครอง

การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยาตามเหตุผลดังกล่าว

หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็จะกลายสภาพเป็น รัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขต ที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครอง ท้องถิ่นระดับใด จึงจะเหมาะสม

หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการ ปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

2. สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นนั้น ๆ

มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่น จัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครอง ท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานคร คือ กรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการพัฒนาชนบท หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือต้องให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมในขั้นตอนของกระบวนการร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบในผลการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นกล่าวเป็นการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการพัฒนา เนื่องจากปัจจุบันนี้วิถีชีวิตของประชาชนถูกกระทบจากสิ่งต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลง จึงทำให้เกิดสภาพการต่างคนต่างอยู่มุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหของตนให้อยู่รอดไปในแต่ละวันไม่มีความสนใจต่อสังคมรอบข้างดังนั้นจึงก่อให้เกิดปัญหามาในหลายด้านเพิ่มมากขึ้นประชาชนทุก ๆ คนจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ แนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่ได้ศึกษาและรวบรวมไว้ดังนี้

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า “การมีส่วนร่วม” หมายถึงการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพเสมอภาคมิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่นั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

สฤณี ธัญกิจจานุกิจ (2547) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” ของประชาชนหมายถึงกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาลักษณะของการเข้าร่วมการจัดการตั้งแต่เข้าร่วมตัดสินใจร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบและร่วมติดตามการประเมินผลในรูปของชุมชนที่ได้ประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึงการที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องร่วมมีหรือรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญาการรับรู้สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

ประพันธ์พงศ์ ชิมพงษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึงเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันของเรื่องความต้องการและทิศทางเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการกล่าวคือต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติกันนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้

ไม่พบคำขบถ

จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กรตั้งนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

Creighton (2005) ได้กล่าวว่า "การมีส่วนร่วม" ของประชาชนหมายถึงกระบวนการที่ความกังวลความต้องการ และคุณค่าของประชาชนได้รับการบูรณาการในกระบวนการตัดสินใจของภาครัฐผ่านกระบวนการสื่อสารแบบสองทางโดยมีเป้าหมายโดยรวมเพื่อที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้นและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและการที่ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นก่อนการตัดสินใจจะเกิดขึ้นหรือหมายความว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถตัดสินใจได้ ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประชาชนก่อนเท่านั้น

จากความหมายของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยจึงสรุปว่า "การมีส่วนร่วม" หมายถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ของประชาชนในชุมชนที่สามารถเข้ามาช่วยเหลือกันกับทางองค์กรในการทำกิจกรรมการทำงานหรือภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมโดยที่ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยคิดช่วยทำเพื่อให้ภารกิจที่ทำนั้นประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

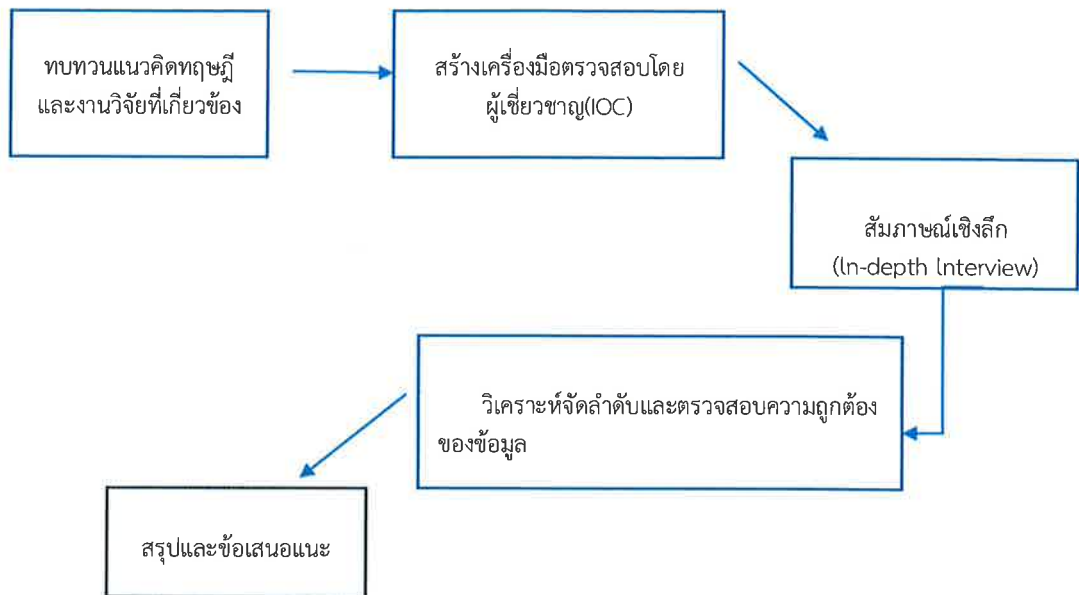
การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านบทบาท อำนาจหน้าที่ และ ภาวะความเป็นผู้นำ หลังการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540 และ 2) เพื่อเสนอภาพอนาคตของแนวโน้มบทบาท อำนาจหน้าที่ และภาวะความเป็นผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่สอดคล้องกับความคาดหวังของชาวบ้าน ผลการวิจัยพบว่าผลจากการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ในปัจจุบันบทบาทและการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านถูกลดความสำคัญลงเนื่องจากองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในตำบลซึ่งเคยเป็นภารกิจสำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรก็ตามกำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังมีบทบาทและปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานท้องถิ่น การประสานนโยบายของหน่วยงานท้องถิ่นกับความต้องการของราษฎร การติดตาม สอดส่อง ดูแล และประสานการปฏิบัติงานหน่วยงานท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่น

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบันบนวัดอุประสงค์ 1) ศึกษาถึงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน (2) วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบันและ (3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่าในปัจจุบันกำนันผู้ใหญ่บ้านสามารถแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ใน 3 ลักษณะคือ 1. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามสถานะทางกฎหมายกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายแม่บทที่เกี่ยวข้องโดยตรงและบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในกฎหมายกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการปฏิบัติการกิจในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานปกครองท้องถิ่นซึ่งต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2475 เป็นสำคัญ 2. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะตัวแทนของรัฐกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้โดยเฉพาะศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานราชการหรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ ที่เข้าไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นที่ตนรับผิดชอบหรืองานในลักษณะอื่นๆ ที่ถูกหน่วยราชการร้องขอ และ 3. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชนกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชนที่ต้องดูแลสุขทุกข์ของลูกบ้านในความปกครองของตนตลอดจนการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกการให้คำปรึกษาและการว่ากล่าวตักเตือนลูกบ้านทั้งนี้เป็นไปเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เป็นงานวิจัย มีกรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สรุปและอภิปรายผล

ไม่ปรากฏผลลบจาก การสัมภาษณ์ คือ ผลลัพธ์ที่ได้
ได้ครบถ้วนทุก
ข้อสรุปวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องงานวิจัยโดยส่วนใหญ่พบว่าผู้ที่อยู่ในบ้านที่ตีความที่จะมีความ
รับผิดชอบต่อหน้าที่และควรที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามหลักกฎหมายที่ได้มีวางไว้ให้เพื่อที่จะได้
ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อที่จะได้ทำไปพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพในการดูแลปรับปรุงรักษาหมู่บ้านของผู้ใหญ่บ้านท่าน
นั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงไปตรงมาตามความต้องการหรือความพึงพอใจของประชาชนเพื่อที่จะได้ไม่เกิดความขัดแย้งใน
ภายหลังและยังสามารถที่จะนำความรู้ความคิดความถูกต้องนั้นมาจัดการปัญหาภายในหมู่บ้านจะทำให้หมู่บ้านนั้นมีความสงบ
สุขและมีการพัฒนาอย่างแข็งแกร่งและยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นศึกษาความต้องการที่จะได้ผู้ใหญ่บ้านแบบไหนในอุดมคติของประชาชนซึ่งประชากรส่วนใหญ่
ที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนในหมู่บ้านที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงควรที่จะศึกษาต่อใน

กลุ่มตัวอย่างให้เยอะมากขึ้น

ควรเพิ่มหรือ แยก จาก ผล การวิจัยที่ได้

เพิ่ม เช่น กลุ่มคือ 001, 002, 003 ไม่ก็ควรให้คนอื่นอีก เช่น กลุ่ม
นายก อบจ. ที่ได้ 004, 005, 006, 007, 008, 009, 010, 011, 012, 013, 014, 015, 016, 017, 018, 019, 020, 021, 022, 023, 024, 025, 026, 027, 028, 029, 030, 031, 032, 033, 034, 035, 036, 037, 038, 039, 040, 041, 042, 043, 044, 045, 046, 047, 048, 049, 050, 051, 052, 053, 054, 055, 056, 057, 058, 059, 060, 061, 062, 063, 064, 065, 066, 067, 068, 069, 070, 071, 072, 073, 074, 075, 076, 077, 078, 079, 080, 081, 082, 083, 084, 085, 086, 087, 088, 089, 090, 091, 092, 093, 094, 095, 096, 097, 098, 099, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 20

งานนี้ก็เพื่อเป็นคุณภาพอยู่แล้ว

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในรูปแบบเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกและให้การศึกษาที่มีข้อมูลที่เที่ยงตรงและมีคุณภาพ

3. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพียงพื้นที่ของหมู่บ้านที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แห่งเดียวซึ่งยังขาดความน่าเชื่อถือควรศึกษาวิจัยในหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

นางเสนาณรงค์ อภวิริยะ จิตต์ประไพรักษ์

ท.ไพจิตร ภัทรพันธ์ (กส.ส.ค.)

เอกสารอ้างอิง

ณิศา, ช. ๕๖ มิ.๕

บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2557). กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน: บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่.

นฤมล จันทร์พร. (2551). บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านตามความคาดหวังของประชาชนหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา: อำเภอบ้านบึงจังหวัดชลบุรี

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546, หน้า 4) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม
สฤชดี อัญญิกจนาภิก. (2547). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม. ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชน ในเขตเทศบาลนครตรัง. ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์. (2563). ศักยภาพ บทบาท และอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น

เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2564. สืบค้นจาก <http://www.satit.up.ac.th/BBC07/AroundTheWorld/poV98.htm>

เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม 2564. สืบค้นจาก file:///C:/Users/USER/Downloads/249989-Article%20Text-901586-1-10-20210930.pdf

10, สาระไม่ครบถ้วน

11, สาระไม่ครบถ้วน

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชน กรณีศึกษา:ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ภาษาอังกฤษ) : The ideal village headman, a case study of the people of Village No. 11, Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ			✓			ขาดผลการวิจัย เครื่องมือมีแบบสอบถามด้วยหรือไม่ ขอให้ตรวจสอบ
2. Abstract			✓			
3. บทนำ				✓		ควรเพิ่มเติมสภาพบริบท บทบาทผู้ใหญ่บ้าน ต.ข้าวเม่า ว่ามีการบริหารในทุกมิติอย่างไรบ้าง ไม่ควรไปตัดสินก่อนทำการศึกษาว่า มีประเด็นความขัดแย้ง เพราะอาจทำให้เกิดความ ลำเอียงก่อนที่จะทำการศึกษา
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา				✓		ตัดหัวข้อ ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ออก
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา				✓		อธิบายเพิ่มเติมว่า 12 คน ประกอบด้วยใครบ้าง
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา				-		ขาดผลการวิจัย ตรวจสอบการเขียนแต่ละหัวข้อตาม template ย้ายหัวข้อ การทบทวนเอกสาร ไปต่อท้าย วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดที่เขียน ไม่ถูกต้องเพราะเป็นเพียงขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเท่านั้น ไม่ใช่การเขียนความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ทำการศึกษา
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา			✓			ไม่มีสรุปผลและการอภิปรายผล ที่นำแนวคิด/ทฤษฎี/งานวิจัย มาสนับสนุนข้อค้นพบ
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ			✓			ขาดอภิปรายผล
9. เอกสารอ้างอิง			✓			ตรวจสอบเอกสารอ้างอิงให้ครบถ้วน เขียนให้เป็นระบบ APA
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ			✓			

(อาจมีเอกสารแนบหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชน กรณีศึกษา:ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า
อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นพพร ประจันทร¹ บุญอนันต์ บุญสนธิ²

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

email: Nopporn.pra@vru.ac.th

บทคัดย่อ

ผู้เขียนเล็งเห็นว่าในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่นั้นมีความขัดแย้งกันระหว่างผู้นำชุมชนหรือผู้ใหญ่บ้านกับประชาชนหรือลูกบ้านในหมู่บ้านนั้นซึ่งเป็นปัญหากันมาอย่างยาวนานเพราะเกิดจากการที่มีการทะเลาะกันในเรื่องของการทำหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนและอีกทั้งยังมีข้อครหากันในเรื่องของการโกงกินงบประมาณของทางภาครัฐหรือการบริหารเงินที่ไม่ค่อยโปร่งใสเท่าไรนักจึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่นั้นมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปแต่ต่างฝ่ายต่างคนละความคิดจึงทำให้เป็นข้อขัดแย้งกันมากมายระหว่างผู้ใหญ่บ้านกับลูกบ้านจึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมายและเป็นปัญหาที่ทำให้หมู่บ้านนั้นไม่มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าเพราะไม่มีความสามัคคีมีแต่ความขัดแย้งเป็นปัญหายาวนานและยังหาวิธีการแก้ปัญหาไม่ได้ผู้เขียนจึงได้ศึกษาข้อปัญหาและหาวิธีการความคิดเห็นของประชาชนเพื่อที่จะได้นำไปปรับแก้ไม่ให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันขึ้น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2.เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และ3.เพื่อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนในหมู่ที่11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนภายในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 12 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โดยใช้คำถามเหมือนกันทุกคน เพื่อวิเคราะห์หาข้อมูลทางขั้นตอนเชิงคุณภาพ

⇒ ชาติเอกวิจิตร

คำสำคัญ: การแก้ไขความขัดแย้ง, ผู้ใหญ่บ้าน, ประชาชน

⌋ ๑๑๓ ในครั้งที่ ๑. ๑๒-๑๓ ๑๕/๑๒/๒๕๖๓ และ rating scale ๑๒๓

The ideal village headman, a case study of the people of Village No. 11, Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

Nopporn prajan¹ Boonanan Boonsonthi²

Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage
email: Nopporn.pra@vru.ac.th

Abstract

The author foresees that in the villages where they live, there is a conflict between the community leader or the village headman and the people or the villagers, which has been a problem for a long time because of the conflict. In matters of acting that do not meet the needs of the people and there is also a controversy in the matter of cheating the government's budget or the management of money that is not very transparent, so most people There are different opinions, but different ideas, so many conflicts. Between the village headman and the villagers, it caused many problems and it was a problem that caused the village to not develop and progress because there was no unity, but conflicts were a long-standing problem and still unable to find a solution. The author therefore studied the problem and found a method of public opinion in order to be able to adjust the conflict not to cause conflict. This research aims to 1. To study the roles and duties of the village headman in the opinion of the people in Village No. 11, Khao Mao Sub-district, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. 2.To study the public opinion on the performance of the village headman3. To suggest the roles and duties of the ideal village headman of the people in the village 11 Khao Mao Subdistrict, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. Data were collected from a sample of 12 villagers in total. Qualitative Data Analysis A structured interview form was an interview with the same questions for everyone. to analyze data through qualitative procedures

Keywords: Conflict Resolution, Village Headman, Population

บทนำ

กำนันผู้ใหญ่บ้านถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการเมืองการปกครอง ซึ่งได้ถือกำเนิดและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โดยกำนันผู้ใหญ่บ้านมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในเขตตำบลและหมู่บ้าน ที่เรียกกันว่า "การปกครองท้องที่" กำนันผู้ใหญ่บ้านจึงมีฐานะเป็นผู้แทนของรัฐที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนในท้องที่ช่วยในเรื่องการประสานงาน การประชุมลูกบ้าน การแจ้งข่าวสารของทางราชการให้ลูกบ้านรับทราบ และดูแลความสุขทุกข์ของลูกบ้านในด้านต่างๆ ดังนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้าน จึงมีสถานะที่เป็นทั้งผู้แทนประชาชนและเป็นผู้นำของชุมชน (เอกเอี่ยม, 2557) ทรงให้มีการทดลองจัดระเบียบการปกครองตำบลหมู่บ้านพื้นที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเมื่อ ร.ศ. 11 (พ.ศ. 2435) โดยให้ราษฎรหรือประชาชนเลือกตั้งผู้นำชุมชน (ผู้ใหญ่บ้าน) แทนที่จะเป็นแต่งตั้งโดยที่เจ้าหัวเมืองตั้ง แต่ก่อนนับ แต่นั้นมาจึงได้มีการพัฒนาการปรับเปลี่ยนระเบียบการปกครอง ตำบลหมู่บ้านตามหัวเมืองต่าง ๆ และตราเป็นพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. 116 ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีการตราพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ขึ้นใช้บังคับแทนยังได้มีการใช้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันซึ่งมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2551 (กรมการปกครอง, 2549, หน้า 3)

ตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญยิ่งในการเป็นหัวหน้าการปกครองระดับตำบลหมู่บ้านซึ่งเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของประเทศกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอาศัยอยู่ในตำบลหมู่บ้าน ดังนั้นกำนันผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นผู้มีความผูกพันกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนมากที่สุด ปัจจุบันนี้ตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านถูกลดความสำคัญลง เพราะมีการจัดระเบียบการปกครองประเทศที่ให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจลงสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อผู้นำท้องถิ่นบางครั้งเกิดความขัดแย้งในเรื่องของอำนาจในการปกครองท้องที่ระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านที่เป็นตัวแทนของราชการส่วนภูมิภาคและหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความทับซ้อนกันกรมการปกครองได้ให้ความสำคัญของกำนันผู้ใหญ่บ้านในฐานะที่เป็นเสมือนแขนขาของกระทรวงมหาดไทยจึงได้ปรับเปลี่ยนสภาพของกำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อที่จะสามารถดำรงอยู่ในยุคปัจจุบันและในอนาคตและเห็นว่าการบริหารการปกครองท้องที่ในปัจจุบันยังขาดประสิทธิภาพและบทบาทอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านยังไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ได้มีการเปลี่ยนแปลงในประเด็นที่สำคัญคือ 1. เปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกกำนันจากราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตตำบลเป็นผู้เลือกจากผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นใหญ่บ้านในตำบลนั้นคัดเลือกกันเอง 2 เปลี่ยนแปลงการดำรงตำแหน่งจากที่เคยให้ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปีเป็นให้ดำรงตำแหน่งจนถึงอายุ 60 ปี และให้มีการประเมินการปฏิบัติงาน 5 ปีกรมการปกครองมีความเห็นการที่กำนันผู้ใหญ่บ้านดำรงตำแหน่ง 5 ปีมีผลทำให้กำนันผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐมีหน้าที่ช่วยดูแลความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายในไม่กล้าปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะเจ้าพนักงานโดยตรงไปตรงมาเนื่องจากเกรงหวั่นต่อคะแนนเสียงทำงานไม่ต่อเนื่องทำให้ไม่มีผู้นำที่ราษฎรยอมรับนับถือราษฎรเริ่มมีความคิดเห็นไม่ตรงแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายมากขึ้นต่อมาจึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 11) มีประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ดำรงตำแหน่งจนครบอายุ 60 ปีบริบูรณ์และปรับปรุงบทบาทอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้มีความชัดเจนดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนในเรื่องของการปกครองการรักษาความสงบเรียบร้อยการพัฒนาส่งเสริมอาชีพรายได้หลังจากมีการกระจายอำนาจส่งเสริมการปกครองตนเองของพี่น้องประชาชนในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลพัฒนาจากสภาตำบลมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนที่เจริญแล้วก็ยกฐานะเป็นเทศบาลมีการแบ่งภารกิจระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นการปกครองท้องที่และการรักษาความสงบเรียบร้อย (จันทร์พร, บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้าน, 2551)

ความสำคัญของปัญหา จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทการทำหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ในความคิดเห็นของประชาชนใน ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเหตุผลที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพื้นที่ หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวพบว่า มีความขัดแย้งกันระหว่างประชาชนบางกลุ่มและผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ ประเด็นความขัดแย้ง เช่น การพัฒนาของหมู่บ้านไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน การทำหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในมุมมองของประชาชนบางส่วนมีความไม่พึงพอใจกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน

๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓
รศ.ดร.วิภาดา วัฒนศิริกุล
๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓
รศ.ดร.วิภาดา วัฒนศิริกุล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน
3. เพื่อเสนอแนะบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนในหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ซึ่งการวิจัยนี้จะเกิดประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย คือ

1. ทำให้ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนในพื้นที่
2. ผลศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการทำหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านต่อการพัฒนาหมู่บ้านให้เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (เรขาคณิต)? ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ความต้องการของประชาชนว่าอยากได้ผู้นำชุมชนแบบไหนเพื่อที่จะมาพัฒนาบ้านของตนเอง โดยมีแนวทางพัฒนาแบบสอบถาม ดังนี้การจัดทำงานวิจัยเรื่องผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนในพื้นที่ หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีรูปแบบวิธีการดำเนินการวิจัยและออกแบบจัดทำเครื่องมือวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบไปด้วย ชื่อ-นามสกุล อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และอาชีพ
2. ประเด็นคำถามที่มุ่งเน้นการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีประเด็นการสัมภาษณ์ดังนี้ 1.ประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทบาทการทำหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นอย่างไร

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เตรียมพร้อมในการจัดทำวิจัย โดยกำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังนี้

1. การเก็บข้อมูลประเภทเอกสาร ได้แก่ เอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของกำนันผู้ใหญ่บ้านรวมถึงลักษณะข้อมูลทั่วไปของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการสืบค้นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านห้องสมุดออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆโดยมีระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ช่วงเดือนมิถุนายน-กันยายน 2564

2. การเก็บข้อมูลประเภทบุคคล การวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์พูดคุยกับประชาชนโดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง(Purposive sampling) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นชาวบ้านหมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 12 คนโดยขณะที่ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะมีการจดบันทึกและเก็บรายละเอียดของข้อมูลสำหรับวิจัยทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาจำแนกและทำการวิเคราะห์พรรณนาข้อมูล โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้แต่ละประเด็นมาจากการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในความคิดเห็นของประชาชนใน หมู่ที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านเพื่อเสนอแนะบทบาท หน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในอุดมคติของประชาชนว่าควรมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในการพัฒนาหมู่บ้าน

ในการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้มีการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านคือ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้ 1.ผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าของราษฎรในหมู่บ้านของตนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่และอำนาจในทางปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร 2. ในมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวข้องด้วยความอาญา

ข้อ 1.เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมาย เกิดขึ้นหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตนต้องแจ้งความต่อกำนันนายตำบลให้ทราบ

ข้อ 2.เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านที่ใกล้เคียงต้องแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ

ข้อ 3.เมื่อตรวจพบของกลางที่ผู้กระทำความผิดกฎหมายมีอยู่ก็ดี หรือสิ่งของที่สงสัยว่าได้มาโดยกระทำความผิดกฎหมาย หรือเป็นสิ่งของสำหรับใช้ในการกระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับสิ่งของนั้นไว้และรับนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 4. เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกำลังกระทำความผิดกฎหมายก็ดี หรือมีเหตุควรสงสัยว่า เป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับตัวผู้นั้นไว้และรับนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 5. ถ้ามีหมายหรือมีคำสั่งตามหน้าที่ราชการ ให้จับผู้ใดในหมู่บ้านนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะจับผู้นั้นและรับส่งต่อกำนัน หรือกรรมการอำเภอตามสมควร

ข้อ 6. เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกหมายสั่งให้ค้นหรือให้ยึด ผู้ใหญ่บ้านต้องจัดการให้เป็นไปตามหมาย

8 แนวคิด ทฤษฎีกรอบแนวคิดการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(งานวิจัยที่ ๒๖ หน้า ๑๓๑-๑๓๓ หน้า ๑๓๔)

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองคือ การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครอง ทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมาย และมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำการกิจการ ในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งอำนาจจัดเก็บภาษีเจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ดังกล่าวอาจได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งโดยท้องถิ่นก็ได้ (อุทัย หิรัญโต, 2523 : 4)

การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผล สืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชน ในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการ บางอย่าง โดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุม ของรัฐบาลได้ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น (อุทัย หิรัญโต, 2523 : 2)

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้อำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมียุทธศาสตร์ที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ (William A. Robson, 1953 : 574)

การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยาตามเหตุผลดังกล่าว

หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็จะกลายสภาพเป็น รัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขต ที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครอง ท้องถิ่นระดับใด จึงจะเหมาะสม

หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการ ปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

2. สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นนั้น ๆ

เมืองครที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์การที่จำเป็นของท้องถิ่น จัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครอง ท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานคร คือกรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการพัฒนาชนบท หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือต้องให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมในขั้นตอนของกระบวนการร่วมตัดสินใจร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบในผลการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นกล่าวเป็นการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการพัฒนาเนื่องจากปัจจุบันนี้วิถีชีวิตของประชาชนถูกกระทบจากสิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลง จึงทำให้เกิดสภาพการต่างคนต่างอยู่มุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหาของตนให้อยู่รอดไปวัน แต่ละวันไม่มีความสนใจต่อสังคมรอบข้างดังนั้นจึงก่อให้เกิดปัญหาตามมาในหลายด้านเพิ่มมากขึ้นประชาชนทุก ๆ คนจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่แนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่ได้ศึกษาและรวบรวมไว้ดังนี้

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า “การมีส่วนร่วม” หมายถึงการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้นเป็นไปอย่างมีอิสรภาพเสมอภาคมิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่นั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

สฤณี ธัญกิจจานุกิจ (2547) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” ของประชาชนหมายถึงกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาลักษณะของการเข้าร่วมการจัดการตั้งแต่เข้าร่วมตัดสินใจร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบและร่วมติดตามการประเมินผลในรูปของชุมชนที่ได้ประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึงการที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องร่วมมีหรือรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญาการรับรู้สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึงเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันของเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการกล่าวคือต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้

จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กรดั่งนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

Creighton (2005) ได้กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม” ของประชาชนหมายถึงกระบวนการที่ความกังวลความต้องการ และคุณค่าของประชาชนได้รับการบูรณาการในกระบวนการตัดสินใจของภาครัฐผ่านกระบวนการสื่อสารแบบสองทางโดยมีเป้าหมายโดยรวมเพื่อที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้นและได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและการที่ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นก่อนการตัดสินใจจะเกิดขึ้นหรือหมายความว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถตัดสินใจใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประชาชนก่อนเท่านั้น

จากความหมายของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยจึงสรุปว่า “การมีส่วนร่วม” หมายถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ของประชาชนในชุมชนที่สามารถเข้ามาช่วยเหลือกันกับทางองค์กรในการทำกิจกรรมการทำงานหรือภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมโดยที่ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยคิดช่วยทำเพื่อให้ภารกิจที่ทำนั้นประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านบทบาท อำนาจหน้าที่ และ ภาวะความเป็นผู้นำ หลังการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาคมใช้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540 และ 2) เพื่อเสนอภาพอนาคตของแนวโน้มบทบาท อำนาจหน้าที่ และภาวะความเป็นผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่สอดคล้องกับความคาดหวังของชาวบ้าน ผลการวิจัยพบว่าผลจากการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ในปัจจุบันบทบาทและการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านถูกลดความสำคัญลงเนื่องจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในตำบลซึ่งเคยเป็นภารกิจสำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรก็ตามกำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังมีบทบาทและปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานท้องถิ่น การประสานนโยบายของหน่วยงานท้องถิ่นกับความต้องการของราษฎร การติดตาม สอดส่อง ดูแล และประสานการปฏิบัติงานหน่วยงานท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่นและท้องถิ่น

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบันบนวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาถึงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน (2) วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบันและ (3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่าในปัจจุบันกำนันผู้ใหญ่บ้านสามารถแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ใน 3 ลักษณะคือ 1. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามสถานะทางกฎหมายกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายแม่บทที่เกี่ยวข้องโดยตรงและบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในกฎหมายกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการปฏิบัติภารกิจในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานปกครองท้องถิ่นซึ่งต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2475 เป็นสำคัญ 2. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะตัวแทนของรัฐกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้โดยเฉพาะศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานราชการหรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ ที่เข้าไปปฏิบัติงานในท้องที่ที่ตนรับผิดชอบหรืองานในลักษณะอื่นๆ ที่ถูกหน่วยราชการร้องขอ และ 3. ศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชนกล่าวคือการแสดงศักยภาพบทบาทและอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชนที่ต้องดูแลสุขทุกข์ของลูกบ้านในความปกครองของตนตลอดจนการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกการให้คำปรึกษาและการว่ากล่าวตักเตือนลูกบ้านทั้งนี้เป็นไปเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบ

11. 11. 2019 பொதுத் தேர்வு மூலம்

জন্মের তারিখ,

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นศึกษาความต้องการที่จะได้ผู้ใหญ่นำแบบไหนในอุดมคติของประชาชนซึ่งประชากรส่วนใหญ่ที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนในหมู่บ้านที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงควรที่จะศึกษาต่อในกลุ่มตัวอย่างให้เยอะมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาในรูปแบบเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกและให้การศึกษาที่มีข้อมูลที่เที่ยงตรงและมีคุณภาพ

3. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพียงพื้นที่ของหมู่บ้านที่ 11 ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แห่งเดียวซึ่งยังขาดความน่าเชื่อถือควรศึกษาวิจัยในหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2557). กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน: บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่.

นฤมล จันทร์พร.(2551). บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านตามความคาดหวังของประชาชนหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา: อำเภอบ้านบึงจังหวัดชลบุรี

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546, หน้า 4) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม

สฤณี ธีฎกิจจานุกิจ. (2547). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม. ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชน ในเขตเทศบาลนครตรัง. ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์. (2563). ศักยภาพ บทบาท และอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบัน. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น

เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2564.สืบค้นจาก <http://www.satit.up.ac.th/BBC07/AroundTheWorld/pol/98.htm>

เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม 2564.สืบค้นจาก file:///C:/Users/USER/Downloads/249989-Article%20Text-901586-1-10-20210930.pdf